

Υπόθεση 2

Περιπλοκότητα: Απλή

Ομάδες-στόχοι: Όλες

Σημείωση: η ακόλουθη παρουσίαση υπόθεσης επιλέγει συγκεκριμένες ερωτήσεις από πλήρεις και περιοδικούς έλεγχους.

Μια σαραντάχρονη πρόσφυγας παραπέμπεται για εξέταση λόγω προφανών αντιφάσεων στην πρώτη της συνέντευξη και σε πρόσθετες αξιώσεις που υποβλήθηκαν από τον δικηγόρο της σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας ασύλου.

Ενώ αρχικά είχε δηλώσει (στην αρχική κατάθεση και στις συνεντεύξεις) ότι την είχαν χτυπήσει σε όλο το σώμα, αργότερα δήλωσε ότι κακοποιήθηκε σεξουαλικά από τους βασανιστές της. Η φυλάκιση και τα βασανιστήρια, όπως ισχυρίζεται η ασθενής, έλαβαν χώρα 2 χρόνια πριν την διαφυγή της από την πατρίδα της και την αίτηση ασύλου της.

Τα ιατρικά ευρήματα του γενικού γιατρού στην χώρα υποδοχής, βασισμένα σε γενική ιατρική εξέταση, δεν περιλαμβάνουν πλήρη ψυχική κατάσταση της υγείας και δεν αποφέρουν παθολογικά ευρήματα. Αυτό το γεγονός χρησιμοποιήθηκε σαν κύριο επιχείρημα για την απόρριψη της αίτησης. Άλλα επιχειρήματα αποτελούν οι αντιφάσεις μεταξύ διαφορετικών καταθέσεων και γεγονότων που δηλώθηκαν αργότερα. Στη συνέχεια επέστρεψαν την εν λόγω σαραντάχρονη στην πατρίδα της. Αναθεώρηση της υπόθεσης από οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων υποδεικνύει ότι συνελήφθη από ειδική αστυνομία αμέσως μετά την επιστροφή της και η επαφή χάθηκε.

Ερωτήσεις:

- 1) Αποδεικνύουν οι αντιφάσεις και, αργότερα, οι αναφορές κάποιων σημαντικών γεγονότων, ότι η ασθενής δεν είναι αξιόπιστη;
- 2) Ποιες εξηγήσεις μπορούν να δοθούν για τις αντιφάσεις και τις αργοπορημένες αναφορές σεξουαλικής κακοποίησης;
- 3) Ποια ιατρικά μέτρα έπρεπε να είχαν ληφθεί;

Απαντήσεις:

1) Αποδεικνύουν οι αντιφάσεις και, αργότερα, οι αναφορές κάποιων σημαντικών γεγονότων, ότι η ασθενής δεν είναι αξιόπιστη;

Όχι. Η έντονη σωματική και ψυχολογική βία συχνά οδηγεί σε προβλήματα συγκέντρωσης, μνήμης, ανάκληση μνήμης, συνεκτικής αναφοράς.

2) Ποιες εξηγήσεις μπορούν να δοθούν για τις αντιφάσεις και τις αργοπορημένες αναφορές σεξουαλικής κακοποίησης;

Ειδικά σε περιπτώσεις σεξουαλικής βίας, μπορεί να είναι δύσκολη έως και αδύνατη η αναφορά γεγονότων, οδηγώντας σε έντονα συναισθήματα ντροπής ή ενοχής στις εισαγωγικές συνεντεύξεις. Πρέπει να ληφθούν ειδικά βήματα, όπως υποδεικνύει το Πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης, για να προστατευθεί ένα πιθανό θύμα από νέα τραύματα και για την αντιμετώπιση προφανών αντιφάσεων. Εκτός από τους ψυχολογικούς παράγοντες, όπως η ντροπή και το αίσθημα ενοχής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι σωματικές βλάβες (πχ εγκεφαλικά τραύματα και αντιδραστικές ψυχολογικές διαταραχές, όπως η διαταραχή μετατραυματικού στρες και η κατάθλιψη που είναι πολύ συχνά σε θύματα βίας).

2) Ποια ιατρικά μέτρα έπρεπε να είχαν ληφθεί;

Θα έπρεπε να είχαν συμπεριληφθεί, ακολουθώντας τις συμβουλές και κατευθυντήριες γραμμές του Πρωτοκόλλου της Κωνσταντινούπολης, η εξέταση της κατάστασης ψυχικής υγείας, ακόμα και σε μια βασική μορφή και ανεξάρτητα από τον κίνδυνο στιγματισμού σε τοπικό πολιτισμικό επίπεδο. Επιπλέον, θα έπρεπε να είχαν προταθεί διάφορες διαγνωστικές διαδικασίες, όπως για παράδειγμα η πυρηνική μαγνητική τομογραφία, για να αποδειχθεί ή να αποκλειστεί η εγκεφαλική βλάβη. Άλλη πρόταση θα έπρεπε να ήταν το σπινθηρογράφημα οστών για να αξιολογηθούν πιθανές βλάβες των οστών. Η έλλειψη ευρήματων, το πιθανό υπόβαθρο και οι επιπτώσεις, θα έπρεπε να είχαν συζητηθεί στη διαπίστωση για την ειδοποίηση του δικαστηρίου ασύλου στο περιορισμένο πεδίο εφαρμογής των πιθανών συμπερασμάτων.